

El deute odiós

written by Miquel Manubens | 22 de febrer de 2017

És justament ara que estem en un greu moment econòmic, quan tenim més a favor les balances polítiques. Tenim un govern central que fa trampes amb els números, i alhora tenim un govern català al qual li interessa airejar al màxim els dèficits. I aquí és on entra un concepte econòmic molt interessant, el “**deute odiós**”.

El “deute odiós” és aquell deute que un poble, un cop aconseguida l'independència, no té perquè pagar. Fou aplicat per primera vegada el 1898 per establir com a il·legítim el deute que Filipines tenia amb Espanya, un cop que aquesta fou derrotada i havia perdut la seva colònia contra els Estats Units.

Molta gent afirma que en cas d'independència ens haurem de repartir amb Espanya els actius i els passius. Analitzem-ho. Els seus actius en infraestructures no ens els podem emportar. Els actius de les 37 grans empreses espanyoles que abans eren de l'Estat – les quals malgrat representar el 50% del PIB espanyol només tenen un milió de treballadors – tampoc ens les podem emportar. Ja s'han preocupat de privatitzar-les i de donar-ne la gestió als amics dels dos grans partits espanyols. Veiem doncs que l'import més gran a repartir que tenim amb Espanya és el dels seus dèficits.

Perquè mes enllà d'establir quants diners ha pujat el dèficit fiscal des de 1975 fins el moment de l'independència, **es tractaria de demostrar que hi ha hagut mala fe per part del govern central, que el seu deute i el de les seves comunitats autònomes obeeixen a un pla per a perjudicar Catalunya i per a robant-nos recursos.** Demostrar que ho han fet per beneficiar a la resta. Demostrar com està perjudicant al nostre país el fet de tenir unes empreses de serveis – suposadament de mercat lliure – les quals malgrat tenir la major part dels beneficis

a Catalunya, els inverteixen a d'altres llocs. I dintre d'aquests comptes es podria posar tot el malbaratament, totes les coses que en altres llocs paguen els governs mentre que aquí són de pagament, tots els serveis que ells tenen gratis i aquí son de peatge.

No podem reclamar el dèficit fiscal perquè si, a tot arreu hi han dèficits fiscals malgrat siguin molt menors, però sí que podem considerar com a "deute odiós" tot aquest malbaratament i discriminació. I en base a això reclamar en primer lloc no ser solidaris amb els seus deutes, i en segon reclamar aquests diners discriminatoris.

Així doncs fora important, ara que el tema econòmic català comença a sortir a la premsa internacional, que alguns agents econòmics fessin saber que, en cap cas, assumirem uns deutes que no son nostres, si aconseguim l'independència, ans al contrari, que podem demostrar i demostrarem, que aquest suposat deute és un "deute odiós" segons les lleis internacionals, i que en tot cas, si existeix algun deute, aquest és a favor nostre. Aquest deute podria equivaldre al dèficit fiscal acumulat des de 1975 en aquesta "democràcia" de monarquia tarongera